

Академично писане

**за бакалаври, магистри и докторанти на
Великотърновския университет “Св. Св.
Кирил и Методий”**

лекция на проф. д-р Татяна Ангелова ,
Софийски университет “Св. Кл. Охридски”

angelovatanya@gmail.com

Ключови моменти в изложението

- ✓ КРАТЪК УВОД
- ✓ СЪЩНОСТ И ФУНКЦИИ НА АКАДЕМИЧНОТО ПИСАНЕ
- ✓ ПИСАНЕТО КАТО ПРОЦЕС: ОРИЕНТИРАНЕ В РЕЧЕВАТА СИТУАЦИЯ, ПЛАНИРАНЕ НА РЕЧЕВОТО НАМЕРЕНИЕ, РЕАЛИЗАЦИЯ НА РЕЧЕВОТО НАМЕРЕНИЕ И КОНТРОЛ ВЪРХУ ИЗПЪЛНЕНИЕТО
- ✓ АКАДЕМИЧНИ РЕЧЕВИ ЖАНРОВЕ – КУРСОВА РАБОТА, МАГИСТЪРСКА ТЕЗА, ДОКТОРСКА ТЕЗА, СТАТИЯ, НАУЧНО СЪОБЩЕНИЕ, РЕЦЕНЗИЯ, СТАНОВИЩЕ
- ✓ СТРУКТУРА И КОМПОЗИЦИЯ НА АКАДЕМИЧНИЯ ТЕКСТ – СЛАВЯНОЕЗИЧНИ И АНГЛОЕЗИЧНИ ПРАКТИКИ.
- ✓ МЕЖДУТЕКСТОВОСТ, ЦИТИРАНЕ И РЕФЕРИРАНЕ. СТАНДАРТИ ЗА ЦИТИРАНЕ.ОФОРМЯНЕ НА БИБЛИОГРАФИЯ. ПРИЛОЖЕНИЯ –ZOTERO
- ✓ ПРАВИЛНОСТ И УМЕСТНОСТ НА ИЗКАЗА – РЕДАКТИРАНЕ И КОРИГИРАНЕ.

Кратък увод

С какво свързвате двете ключови думи в заглавието на лекцията?

- Академичен? Свързан с университетското обучение, с университетското познание, със строго научното познание!!!
- Писане? Процес : откриване на идеи, споделяне на идеи, непряко научно общуване; оформяне на речевото намерение в речев продукт, организиране на научното изследване...

Същност и функции на академичното писане

- ❖ Евристични функции: за откриване и пораждане на научни идеи, които да се реализират в изследвания;
- ❖ Споделяне и дискутиране на научни идеи, приемане или отхвърляне, разпространение.
- ❖ Дидактически функции: за обучение в рамките на висшето образование в трите степени – бакалавърска, магистърска и докторска.
- ❖ Развитие на конкретната научна област – решаване на научни проблеми, поставяне на научни проблеми, набелязване на търсения....

Видове академично писане:

Строго научно – пораждат се и се споделят оригинални научни идеи – такива са дисертациите, научните статии, научните съобщения, научните доклади за конференции

Научно-учебно – за реализиране на дидактически функции – изучаване на ново и прилагане на изученото в областта на дадена научна дисциплина, за обратна информация какво е усвоено от обучаваните; за проверка и оценка на изученото. Това са курсовите работи, магистърските тези, докладите, рефератите.

Писането като процес

Той предполага словесно изразяване на идеите, които пишещият иска да сподели с четящия. Затова е много важно да бъде създаден текст, приемлив за четящия, да споделя смислите, които пишещият изразява така, че четящият да ги възприеме адекватно. За да се случи това, е необходимо добро управление на писането. От писането за себе си да се премине към писането за другия(😊)) Това означава- написаното да е целенасочено, ясно, подредено, интересно, информативно

4-те фази в структурата на речевата дейност

Според А. А. Леонтиев в структурата на речевата дейност има четири фази :

А. ориентиране за речевото намерение;

Б. планиране на речевото намерение;

В. реализация на речевото намерение ;

Г. контрол върху изпълнението

Ако пишещият иска добре да управлява процеса на писане, следва да управлява всяка фаза.

Ориентиране в речевата ситуация и за речевото намерение

Кои са елементите на речевата ситуация?-

- участници в писменото общуване: пишещ или отправител, четящ или получател;
- предмет на общуване и тема на текста; заглавие на текста;
- цели на общуването – информативни, убеждаващи
- условия на общуването – онлайн, офлайн, пряко, непряко, официално, неофициално...
- речев жанр на споделяните текстове.

Ориентиране в речевата ситуация и за речевото намерение/2

Събиране на идеи чрез :

- мозъчна атака;
- водене на бележки;
- водене на дневник;
- проучване на литература – умение да се извлича информация, а не да се използва механично;
- Свободно писане
- Задаване на журналистически въпроси

Добро познаване на предмета на общуване.

Ориентиране в речевата ситуация и за речевото намерение/3

Доброто познаване на предмета на общуване помага да се определи темата на текста- това, за което се говори в текста. Най-често заглавието назовава темата на текста.

- Техники: работно заглавие – по-общо, по-конкретно, по –традиционно, по –интригуващо...
- Предметът на общуване е свързан с конкретната научна област.
- Например: Някои аспекти на оценяването в образованието Приемливо/неприемливо?
- Оценяване на резултатността от онлайн обучението по български език в средното училище.....

Ориентиране в речевата ситуация и за речевото намерение/4

Как да се отчита кой е адресатът, кой е читателят на текста?

- Специалист/неспециалист
- Експерт/ начинаещ
- Широка аудитория/ строго специализирана аудитория;
- Адресатът е оценител на текст/ не е оценител на текста;
- Профил на четящия – филолог/нефилолог

Планиране на речевото намерение

- Подбор на идеите, уместни за целите и задачите на текста;
- Отхвърляне на неподходящи, търсене на нужни идеи;
- Дърво на идеите, което се визуализира чрез мисловна карта от по-важното към по-малко важното, от по-общото към по-конкретното.
- План на текста – определяне на микротемите или подтемите.
- Подготовка за смислово-структурното членене на текста – на абзаци.

Реализиране на речевото намерение

- Писане на чернова и след това на белова
- Писане на варианти
- Грубо нахвърляне на “скелета”, а след това запълването на микротемите със смисъл.
- Писане на бележки, а след това се преобразуват в свързан текст.
- Писане на ръка и писане на дисплей.
- Разширяване на написаното – по смисли/
микротемеи/
- Съкращаване на написаното – по смисли/
микротемеи

Контрол върху изпълнението

- Има ли единство между замисъл и речево намерение?
- Контролни въпроси върху тезисния абзац. Съдържа ли спорно твърдение? Има ли абзацът свое тематично изречение, как то е развито чрез детайли, как е оформено завършващото изречение.
- Контролни въпроси върху доказателствените абзаци
- Контролни въпроси върху началния и завършващия абзац.

Пример: анотация за дисертация

- **Тема** на изследването е микротекстът като компонент на учебен речев жанр. За пръв път се проучват системно проблеми на работата върху микротекста в писмения ученически дискурс. Дефинират се концепти като учебен речев жанр, функции на микротекста и на абзаца. Конструира се модел на експериментално обучение в писане на вълшебна приказка в пети клас и на съчинение есе в седми клас. Аprobацията на дидактическия модел е осъществена в условията на продуктивен тип педагогическа интеракция (задължителни и избираеми занятия по български език). **Хипотеза**, която се проверява, е: генерирането на писмен микротекст като компонент от учебни речеви жанрове е средство за усъвършенстване на комуникативната компетентност на учениците. Усвояването на умения за писане на вълшебна приказка и на съчинение есе е продуктивно, когато се осъществява в условията на евристичен тип педагогическа интеракция, защото поражда позитивни промени в тезауруса и прагматикона на пишещия ученик.

Текстът като речев продукт от писането

- Речев пример: Кой е твоят любим герой от приказките? Отговор на ученик от 4. клас

Ето сега писателят ни запознава с грозното патенце. Когато прочетох тази приказка, аз разбрах, че е много тъжна. То не отвърща със зло на злосторниците, които са му сторили зло.

Текстът ли е написаното? Обосновете отговора си, моля!

Признаци на текста

- Жанрова определеност
- Смесово единство
- Езикова свързаност
- Членимост – структурно-смислова
- Информативност
- Приемливост
- Композиционна оформеност
- Правилност и уместност на изказа

Книжовен език

- **Престижна форма** на общонародния език, книжовният (литературният, стандартният) език се отличава с нормативност или подчиненост на задължителни изисквания (норми) за употреба на езиковите единици.
- Книжовните норми осигуряват единство в многообразните речеви изяви, чрез което спомагат за резултатното общуване.
- Под формата на правила нормите се прояват в речта. Езиковедите описват правилата и ги узаконяват (кодифицират) с помощта на речници и граматики.

Норма и кодификация

- Нормата съществува обективно във всяка форма, в която се проявява езикът (книжовна, диалектна), и е свързана с неговото функциониране в обществото. Чувства се и се приема от общуващите като задължителна.
- Кодификацията е съвкупност от определени правила за употреба на книжовния език, които имат характер на предписание. Спазването на тези правила осигурява единни начини за говорене и писане, а също и взаимното разбиране между общуващите.

Норма и кодификация – най -важните им особености

- Нормата е езиково –социална категория, присъща на всяка езикова форма. Кодификацията е присъща само на книжовния език.
- Нормата се променя през различните етапи от развитието на езика. Под въздействието на променящата се книжовна норма се променя и кодификацията.
- Връзката между норма и кодификация е двустранна и динамична. В определени условия от развитието на езика кодификацията зависи от книжовната норма. Но кодификацията играе и активна роля в отношението си към нормата, като я стабилизира и регулира.

Норма

- Нормата задава опозицията: **правилно – неправилно**. Ситуациите, в които задължително се прилага нормата, са от официалното общуване. Академичната комуникация е пример за официално общуване:
- пряко общуване: научна конференция, научна дискусия, научен диспут, синхронно онлайн общуване и др.
- непряко общуване: чрез писмени текстове, обменяни между специалисти, научни работници, изследователи (статии, презентации, е – поща, асинхронно онлайн общуване и др.)

Видове норми

- Фонетична – отнася се до съчетаването на звуковете
- Лексикална – отнася се до употребата на думите като речникови единици
- Граматична – отнася се до строежа на думите и свързването им в словосъчетания и изречения
- Правописна –отнася се до изписването на звуковете чрез букви
- Пунктуационна –отнася се до употребата на препинателните знаци.

Граматична норма. Граматична грешка

- Грешка е всяко отклонение от кодифицираната норма.
- Граматичните грешки могат да бъдат: морфологични – употреба на множествено число вместо бройна форма за нелица (пет учебници, вм. пет учебника) и употреба на бройна форма вм. множествено число за лица (пет студента вм. петима студенти).

синтактични – неправилна употреба на пълен и кратък член; неправилно съгласуване при употреба на причастия, неправилна употреба на предлози. (например- Ключът е в теб. Правилно: Ключът е у теб.)

Видове грешки

- Словообразователни – *зачитам книгата, в.м. Започвам да чета книгата*
- Морфологични – *на кой се обади в.м. На кого се обади*
- Синтактични – *Вие сте ме чакал на гарата, г-н Стоянов. В.м. Вие сте ме чакали на гарата, г-н Стоянов*

Видове грешки

- Лексикални – най-често това е неправилна замяна на пароними (*сок* и *сос*, *нотариален* и *натурален* и др.)
- Правописни – *структора* вм. *Структура*
- Правоговорни – [*цъали*] вм. [*цели*]
- Пунктуационни – *Макар, че я чаках, тя не дойде.*
Вм. *Макар че я чаках , тя не дойде.*

Коригиране

- Поправянето на грешки е прието да се нарича коригиране и при отпечатване на книги се осъществява от коректори, а текстовете, подлежащи на коригиране се наричат коректури. Първа коректура - четете се за първи път и се нанасят корекциите.
- Втора коректура – последна преди отпечатване.
- Коректорски знаци – вж. Приложението.

По-важни коректорски знаци

- ∨ за вмъкване на пропуснатата буква, дума или препинателен знак;
- Г I I I I за отбелязване и заменяне на сгрешена буква, дума или препинателен знак;
- Q за премахване на излишна буква, дума или препинателен знак;
- ┌ ┐ за разместване на букви или думи;
- I за сливане на букви или думи;
- I за разделяне на букви или думи;
- a за главна буква;
- A за малка буква;
- ┌ за нов ред.

Образец за използване на коректорските знаци

Иван Вазов е роден през 1850 г. I в град Сопот в много I плод- I Q I ното семе I I ство на богат търговец. Тук прави първите си I I I литературни опити, нас I I рчаван тайно от майка си Съба. I I През 1870 г. е изпратен в кантората на чичо си в Румъния, I I но търговската кариера не I I го привлича и той споделя жи- I I вота на Xъшовете в кръчмата на Нено Тодоров, наричан I I X I I сранджата. По-късно той ще ги обезсмърти в повестта I I c I I „Немили-недраги“ и в пиесата „Хъшове“. Вазов никога не I I V c I I се връща към търговията, а се отдава на обществено-по- I I I I литическа и литературна дейност. След o I I освободението I I o I I заема държавни постове в Княжество България и в Източна Румелия.

КОРЕКТУРИ

Коректурите трябва да се изчитат с изключително внимание в срок по 3 печатни коли за 24 часа.

Корекциите на автора се нанасят в полето на коректурата с химикал, различен по цвят от този на коректора (но не червен). Поправките се правят, като се използват установените коректурни знаци.

Вмъкването на нови текстове или други текстуални поправки на коректурите се допуска само по изключение, при абсолютна необходимост. Разноските, свързани с промени на текста на коректури поради авторови допълнения или изменения, остават за сметка на автора.

След изчитането на коректурите авторът се подписва на всяка печатна кола.

Коректурни знаци

Липсващи букви. Зачертава се съседната буква и се повтаря (в полето), като се прибавя липсващата.

Пример: Следващата буква.

Липсващи думи или препинателни знаци. На мястото на пропуската се поставя знак и пропуснатото се изписва в полето.

Пример: Сега това изглежда $\sqrt{\text{шега}}$.

Липсващи индекси или степени. Зачертава се съседната буква и се прибавя пропуснатото, като мястото му се посочва със стрелка.

Пример: M_1 , H_2 .

Излишни букви, думи и др. Излишното се зачертава и се поставя знак за унищожаване.

Пример: Показателен е [нак] броят.

Погрешно местоположение на букви и думи. При две букви или думи се поставя съответният знак. При погрешно разположение на повече думи вярното им положение се показва чрез номериране.

Примери: Този факт е [здравно] [едно] [подем]
отражение [на] [икономическия] .

Няма разстояние между думите. Поставя се знак за разделяне.

Пример: Високото нив [на] .

Погрешно разделени букви или думи. Поставя се знак за събиране.

Пример: Научно [И] следователските кадри.

Погрешен шрифт или големина на буквите. Поставя се съответният знак.

Примери: [ц] гря слънцето.

Видях [д-р] Иванов.

Посочените [данни] (за курсив)

Анамнеза: (за получен шрифт)
охраняват се следните [растения] (за шпациране)

Заболяем [ост] (при буква от друг шрифт)

Недостатъчен интервал между редовете. Поставя се знак за разделяне.

Пример: Имената на авторите се подреждат по азбучен ред.

Погрешно събрани абзаци. Поставя се знак за нов ред.

Пример: Така функционират всички органи. [Тази периодичност е характерна.

Функционален стил. Стилистика.

- Книжовният език реално съществува чрез своите функционални стилове. Стилът като функционална разновидност на книжовния език отразява предпочитани начини на езикова организация, които зависят от предмета, целите и условията на общуване.
- Използването на езика в определени сфери на дейност – наука, администрация, обществено – политически живот, бит, изкуство, води до различен за различните сфери подбор и съчетаване на езикови средства от различни равнища.
- Стилистика – науката, която изучава стиловете. Подборът на езиковите средства и начинът, по който се съчетават те, са отличителни за отделните стилове.

Задължителност и свобода. Стилистичен анализ

- Задължителност
- Свобода
- Стилистичен анализ

Той помага при ориентирането в отношението между задължителност и свобода при употребата на езиковите средства и включва изясняването на: а) фактори като предмет, участници, цели, условия на общуването, от които зависи езиковата употреба и б) фактори като езиков контекст, в който е приемлива употребата на стиловооцветени или на общоупотребими езикови средства.

Стилистичен анализ

- Той е средство за откриване и отстраняване на слабости в изказа – случаите, когато има несъответствие между замисъл и езиковото му изразяване.

Пример: *Когато говорим за Ботев, трябва да използваме частицата най.*

Редактиране – отстраняване на слабостите в изказа (чрез заместване, разместване, прибавяне, съкращаване).

Уместност на изказа

Изказ, който съответства на речевата ситуация, която се отразява във възприемания или в създавания текст, е уместен.

- Задължителност
- Свобода

Уместният изказ е резултат от успешното съчетаване на задължителност и свобода при употребата на езиковите средства.

Качества на уместния изказ

- Точност в научния текст се постига чрез прецизна словоупотреба на термините. Напр. Не бива да се смесват *език и реч*.
- Богатство в научния текст се постига чрез многообразие при словоупотребата както на лексикално, така и на граматично равнище. Напр. Научният изказ по-често се обогатява чрез различни синтактични конструкции, тъй като многозначността влиза в противоречие с изискването за еднозначна употреба на термините.
- Яснота в научния текст се постига, като се отстранят двусмислиците. Напр. *Съдбата на критика* (вм. *критическата съдба на*) д-р Кръстьо Кръстев.

Отклоненията от тези качества довеждат до слабости в изказа.

Използване на текстов редактор

вариант – отбелязва се с цвят от лентата за инструменти с команда (Font Color) мястото за редактиране

вариант – отбелязва се с цвят фонът на мястото за редактиране с команда (Highlight)

вариант – отбелязва се мястото за редактиране чрез коментар с команда вмъкни коментар (Insert Comment |). Изписва и името на коментирация чрез адреса на компютъра.

вариант (най-добрият) – с команда качи промените (track changes). Изписва поправката, като предлага възможност да бъде приета или отхвърлена с помощта на курсора, поставен чрез десния клавиш на мишката. Този начин на редактиране позволява да се внасят промени, които в крайна сметка да се оценят като приемливи или като неприемливи и след приемането или отхвърлянето им ръкописът да стане белова.

Например:

- **Чернова:** Много туристи избират да ~~патуват~~пътуват с ~~италианските~~ италианските въздушни ~~въздушни~~ линии.
- **Белова:** Много хора избират да пътуват с италианските въздушни линии.

Речев жанр

- "Ние говорим само в определени речеви жанрове, т.е. всички наши изказвания притежават определени и относително устойчиви типични форми на изграждане на цялото. Ние притежаваме богат репертоар от устни / и писмени/ речеви жанрове. Практически ние уверено и умело ги използваме, но теоретически може и въобще да не знаем за тяхното съществуване. Подобно на Молиеровия Журден, който, говорейки в проза, не подозирал това, ние говорим в разнообразни жанрове, без да подозираме тяхното съществуване. Даже в най-непринудената беседа ние отливаме нашата реч в определени жанрови форми, понякога щамповани и шаблонни, понякога по-гъвкави, пластични и творчески... Тези речеви жанрове са ни дадени почти така, както ни е даден родният език..." (Бахтин 1979,271).

Академични речеви жанрове

Те преобладаващо са аргументативни. Защо?

В зависимост от целите и задачите на изложението може да има описателни и повествователни абзаци. Например по исторически проблеми.

Можем да говорим за:

- учебни академични речеви жанрове – курсова работа, задание, учебен доклад, те имат дидактически функции
- Същински академични речеви жанрове – статия, научно съобщение, анотация, резюме, магистърска теза, докторска теза.

По какво се различават

- по жанрови изисквания
- по своята концепция
- по разработвани проблеми
- по обхвата на изследователския материал
- по обем на текста

Някои насоки за писане на магистърска теза

Подготвителен етап:

- а. проучване на литература и провеждане на консултации с научния ръководител за избора на работна тема, върху която да бъде написана магистърската теза
- б. избор на тема за разработване на магистърската теза; пробни формулировки и окончателно заглавие.
- в. вземане на решение: дали да бъде следван вече използван модел на проучване или да бъде създаден модел за нуждите на магистърската теза.

Някои насоки за писане на магистърска теза/2

Планиране на дейността, свързана с магистърската теза. Уточняване през какви етапи ще премине изследователската дейност на магистранта: събиране на емпиричен материал, обработването му, представянето на данните; определяне на срокове за изпълнение.

Някои насоки за писане на магистърска теза/2

Композиране на текста на магистърската теза

- **Мотивационна част**, в която се обосновава значимостта на избора за изследване методически проблем; както се посочва и мотивацията на магистранта да се заеме с него.

Композиране на магистърската теза

- **Първа глава** представя **обекта и предмета** на изследване в магистърската теза, **целта, задачите**, на които се декомпозира тази цел. Идентифицира се основният **изследователски въпрос**, отговорът на който е **магистърската теза**. Посочват се **процедурите на изследване**, с които ще се проучва предметът и ще се верифицира (провери истинността) на отговора (тезата).

Композиране на магистърската теза/2

- **Втора глава** от изложението е свързана с ключови за магистърската теза **научни идеи и постановки**, приложени в изследването, извършвано от магистранта.
- **Трета глава** е свързана с проследяване на процеса, в хода на който се проучва предметът: прави се **анализ на научните факти**, **обобщават се твърдения**, **синтезират се изводи** за предмета на изследване.

Композиране на магистърската теза/3

- В четвърта глава се прави **интерпретация** на събраните данни, както и се тълкува отговорът на основния въпрос при разработването на магистърската теза. Прилагат се таблици, диаграми, онагледява се представянето на данните.
- **Последната глава** е свързана с окончателните изводи от изследването и се посочва теоретическата и практическата им значимост за обучението и образованието по български език.
- Прилага се **библиография** и **емпиричен материал**, свързан с изследването.

Етапи на изработване на текста

- Писане на самия текст на магистърската теза.
Основно изискване: това, което е обещано в първа глава като цел и задачи на изследването, да бъде изпълнено като проучване на данните, като тълкуване на резултатите.
- Съдържателно редактиране на текста за смислово единство и композиционна подреденост.
- Езиково коригиране на текста за спазване на книжовни норми.
- Проверка за правилно цитиране и описване на библиографията.
- Съхраняване на диск и окончателно отпечатване.

Жанрови особености на магистърската теза

- Жанрови особености на **магистърската теза (дипломната работа)**: с нея се демонстрира подготвеност на завършващия магистрант да осъществи конкретно микроизследване, в което се проявява евристично мислене. Показатели за такова мислене са: умение да се открие проблем за изследване, да се набележи въпрос за решаване, умение да се проверят възможните му отговори, умение да се набележи основно предположение, умение да се провери истинността му чрез изследователските процедури, умения да се съберат данни от изследването; да се обработят, анализират и интерпретират данни от проучването; умения да се представят ползите от разработването на проблема за теорията и практиката на обучението/ образованието по български език

Жанрови особености на курсовата работа

- Жанрови особености на **курсoвaтa рaбoтa** по отношение на дипломната работа. С курсовата работа се демонстрира подготвеност на студента да представи на изпита по определена дисциплина уменията си да приложи върху конкретна изследователска микрозадача овладените и осмислените базисни идеи и понятия за тази дисциплина; умения да прави трансфер (пренос) на знания и умения от една научна област (лингвистика) в друга
- научна област (методика). а) в курсовата работа предметът на изследване е по-ограничен; обектът на изследване също е по-ограничен

Внимание

- **Внимание:** и при писане на курсова и при писане на магистърска теза се представят **свои** текстове. Въпрос на самоуважение от страна на студента е да се създава собствен текст, в който със собствени сили се стига до резултати, непостигани от друго. Приносите на младия изследовател са свързани най-вече с резултатите от изследването. **Не се толерира преписването** (вкл. от интернет) нито на части от текстове, нито на цели текстове. При установени случаи на преписване, изпитът се анулира, защитата на магистърска теза не се признава, а студентът се наказва.
- Приложения за определяне на уникалността на текста.

Няколко думи за дисертационния труд

- Чрез него се придобива образователна и научна степен доктор.
- В него се демонстрират евристичните умения на пишещия – да открие и постави изследователски въпрос- актуален и значим, да го разреши, да конструира дизайна на своето изследване, да го представи и защити пред специализирано научно жури.
- Ключова роля има научният ръководител и справката със Закона за развитие на научния състав и Правилника на съответния университет.

Междутекстовост, цитиране и оформяне на библиография

- Междутекстовостта в академичния дискурс е термин, чрез който се означава взаимодействието между свое и чуждо. В каква степен се познава направеното в науката по този въпрос, който се поставя, изследва. Каква позиция заема пишещият.
- Цитиране вътре в текста
- Представяне на библиографията

Видове цитиране

- ***Цитиране под линия***
- Цитатите се разполагат най-долу под текста. Извършва се автоматично чрез стъпката: References- Insert Footnote.
- ***Цитиране в текста***
- Цитираният източник се поставя в кръгли скоби.
- ***Цитиране след текста***
- При тази форма на цитиране, всички описания на цитираните източници се извеждат след основния текст на книгата или статията. Означава се като „Цитирана литература“. В самия текст цитатите се посочват с номера 1, 2, 3 итн.

Стандарти за цитиране на български език

- ***Изисквания на БДС 17377-96 Библиографско цитиране***
- Стандартът определя реда, обема и формата на библиографските сведения за цитираните в различните публикации документи или отделни самостоятелни или несамоостоятелни части от тях.

Цитиране на статии от списания : (с ISSN)

- Фамилия на автора, инициали;
- Наименование на статията;
- *//наименование на списанието*, година , номер на книжката, страници (незадължителен елемент). Желателно е да се посочи страницата на цитата.

Пример:

- Радулова , Анелия. Анализ на структурните изменения в икономиката под влиянието на чуждестранните и вътрешни инвестиционни потоци.*//Народностопански архив*,2009, N 1с.22.

Доклади от сборници : (с ISSN)

- Фамилия на автора , инициали;
- Наименование на статията;
- *//Наименование на сборника.*
- Място на издаване, том, година , серия,
(страници-незадължителен елемент.

Пример:

- Проданов, С.Изследване динамиката на структурните промени в икономиката в следствие от вътрешни и чуждестранни инвестиционни потоци (за периода 1996-2007 г.)*//Алманах научни изследвания.САД А.Ценов-Свищов, 10, 2009 , с 52*

Книги, монографии:

- Фамилия на автора, Инициали.
- Наименование на книгата.
- Място на издаване, година. (страници).

Пример:

- Проданов, Г.Радонов, Д. Счетоводство на предприятието. София, 2010.с.55.

Цитиране на електронен източник

- Автор
- Заглавие на ресурса
- Година. <http://.....>
- Дата на последно влизане (за застраховка),
удостоверява се , че е активен.

Пример:

Ангелова, Т. Функции на микротекста и на абзаца.

<https://litenet.bg/publish/tangelova/funkcii.htm>

последно посещение 8 май 2021

Приложения за работа с текст

- Приложение за оформяне на библиография
<https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=zotero>

Работа с текстов редактор

- Коментари
- Използване на цвят
- използване на командата качи промяната-приеми/ отхвърли

Полезни ресурси

- Мавродиева Ив. Й. Тишева Академичната комуникация. УИ. “Св. Кл. Охридски” 2014
- Допълнително ще посоча в зависимост от въпросите ви!
- За контакти

t_angelova@abv.bg